

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 129/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. H. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 205/2003 a jeho rozsudkom zo 7. decembra 2007, ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 89/2008 a jeho rozsudkom z 20. mája 2008 a takto

rozhodol:

Sťažnosť Mgr. H. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2009 doručená sťažnosť Mgr. H. M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou žiadala o preskúmanie postupu Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 205/2003 a jeho rozsudkom zo 7. decembra 2007, ako aj

postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 89/2008 a jeho rozsudkom z 20. mája 2008.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 12 C 205/2003-169 zo 7. decembra 2007 bol zamietnutý návrh sťažovateľky z 28. decembra 2003, ktorým sa domáhala ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy.

Na základe sťažovateľkou podaného odvolania krajský súd svojím rozsudkom č. k. 14 Co 89/2008-204 z 20. mája 2008 potvrdil rozsudok okresného súdu zo 7. decembra 2007 (právoplatný 8. júla 2008).

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd preskúmal nezákonnosť označených rozhodnutí všeobecných súdov a tiež ústavného súdu, pretože nesúhlasí s jeho predchádzajúcim uznesením sp. zn. I. ÚS 328/08 zo 16. októbra 2008 o odmietnutí jej sťažnosti, ktoré jej bolo doručené 25. novembra 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu 10. marca 2009 podanie, ktoré sa týkalo toho istého predmetu konania a rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré už ústavný súd posudzoval 16. októbra 2008 pri predbežnom prerokovaní jej sťažnosti (doručenej ústavnému súdu ešte 3. septembra 2008) v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 328/08.

Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnila sťažovateľka aj v tomto konaní. Tvrdí, že bolo porušené jej základné právo na súdnu a inú právnu ochranu a na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 3 ústavy (vyplýva to z obsahu jej sťažnosti) rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 12 C 205/2003 zo 7. decembra 2007 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 14 Co 89/2008 z 20. mája 2008.

Z týchto právne významných skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol vo veci sp. zn. I. ÚS 328/08.

Z porovnania obsahu terajšej sťažnosti s obsahom sťažnosti sťažovateľky vo veci sp. zn. I. ÚS 328/08 nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že nejde

o totožné veci. Obidve sťažnosti sú založené na takmer tých istých skutkových a právnych skutočnostiach relevantných z hľadiska posudzovaného prípadu a týkajú sa tých istých subjektov (sťažovateľky a všeobecných súdov).

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľky nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navyše sťažovateľka žiadala o preskúmanie rozhodnutia ústavného súdu, čo je taktiež dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. c) zákona o ústavnom súde]. O tom, že proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok (čl. 133 ústavy), bola sťažovateľka riadne poučená v rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 328/08.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2009